

SFS 2000:602

Utkom från trycket
den 4 juli 2000

Lag om ändring i ellagen (1997:857);

utfärdad den 21 juni 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 7 kap. 2 §, 9 kap. 2 § och 10 kap. 1 § ellagen (1997:857) skall ha följande lydelse.

7 kap.

2 § Om ett sådant kommunalt företag som avses i 3 kap. 16–18 §§ kommunallagen (1991:900) bedriver sådan verksamhet som avses i 1 § 1 eller distribution av fjärrvärme, skall verksamheten drivas på affärsmässig grund och redovisas särskilt.

9 kap.

2 § Om en elektrisk anläggning genom inverkan på en redan befintlig sådan anläggning kan vålla person- eller sakskada eller störning i driften, svarar innehavaren av den förstnämnda anläggningen för de åtgärder som behövs vid hans anläggning för att förebygga sådan skada eller störning.

Vad som sägs i första stycket gäller också då en elektrisk anläggning kan vålla sakskada genom inverkan på en redan befintlig naturgasledning, för vilken det krävs koncession enligt naturgaslagen (2000:599).

10 kap.

1 § Har någon tillfogats person- eller sakskada genom inverkan av el från en starkströmsanläggning, skall skadan, även om det inte följer av allmänna skadeståndsbestämmelser, ersättas av innehavaren av den starkströmsanläggning från vilken elen senast kommit.

Ansvar enligt första stycket gäller inte

1. den som innehar en starkströmsanläggning för produktion av el där generatorn har en märkeffekt om högst 50 kilovoltampere,

2. den som innehar en starkströmsanläggning som är avsedd för användning av el och som tillförs el med en spänning av högst 250 volt mellan en ledare och jord eller, vid icke direkt jordat system, mellan två ledare,

3. om skadan skett på en annan elektrisk anläggning eller en naturgasledning, för vilken det krävs koncession enligt naturgaslagen (2000:599), eller

¹ Prop. 1999/2000:72, bet. 1999/2000:NU12, rskr. 1999/2000:259.

4. om den elektriska anläggningen utgörs av en inrättning för godsbe-
dran eller är avsedd för en sådan inrättnings behov och skada uppkommit på
egendom som har blivit mottagen för sådan befordran.

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2000.

På regeringens vägnar

BJÖRN ROSENGREN

Per Erik Lindeberg
(Näringsdepartementet)